

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Hátralékos tagtársaink szíves figyelmébe!

Igazgató választmányunknak f. évi április hó 23-án tartott ülésén hozott határozata értelmében a hátralékos tagtársaink névsorát lapunk jelen számában kellett volna közölnünk.

Minthogy a mult hónapi számmal egyidejűleg kiküldött névre szóló felhívás még sem maradt hatástalan és több tagtársunk némi haladékot kért kötelezettségei teljesítésére, méltányosnak véltük a névsor közlésének elhalasztását lapunk legközelebbi számáig.

Tisztelettel kérjük még egyszer tagtársainkat, hogy a nevükön nyilvántartott és velük közölt hátralékos — vagy legalább annak számottevőbb részét — **július hó 5-ig** beküldeni szíveskedjenek.

Az Országos Erdészeti Egyesület.

Jegyzőkönyv.

felvétel az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának 1936. évi április hó 23-án délelőtt 11 órakor tartott üléséről.

Jelen voltak: báró Waldbott Kelemen elnök, Térfi Béla, gróf Teleki József alelnökök, Bíró Zoltán ügyvezető, dr. Ajtai Sándor, Beyer Jenő, Czillinger János, gróf Esterházy Mór, Huszár Tibor, Karsai Károly, Kovács Gábor, Lány Géza, gróf Mailáth György, Nagyszaláncey Brunó, Onczay László, Orosz Antal, dr. Papp-Szász Tamás, báró Prónay Gábor, báró Prónay György, Schenkengyel László, Véssey Mihály választmányi tagok, Marsalkó Ferenc m. kir. főerdőtanácsos és Mayer Zoltán segédtitkár.

Elnök: Üdvözlöm a megjelent Urakat és az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra kitűzött igazgató választmányi ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy az ülés határideje a választmányi tag Urakkal idejében közölve lett, s hogy az ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: Ajtay Jenő, Békly Albert, Fekete Zoltán, Földváry Miksa, gróf Károlyi Gyula, Matusovits Péter, Mihalovich Sándor, Molesány Gábor, herceg Montenuovó Nándor, gróf Keglevich Gyula, Osztróluetzky Miklós, ögróf Pallavicini A. Károly, Rimler Pál,

Takách Zsigmond, Urbánfy Ignác, Vuk Gyula, Walla Ferenc, gróf Zelensky Róbert és Zügn Nándor választmányi tag Urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Orosz Antal és Schenkengel László választmányi tag Urakat kérem fel.

Tisztelt Igazgató választmány! Az egyesület általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottsága négy és fél napon át behatóan tárgyalta az előzőleg a választmányi tag Uraknak is megküldött végrehajtási utasítási tervezetet s ezeknek a tárgyalásoknak az eredménye a módosításokat tartalmazó elég vaskos munka.

Nem térhetek ki az elől, hogy mint az eljáró bizottság elnöke néhány általánosságban mozgó észrevételt ne tegyek magára a végrehajtási utasításra.

Csak a legnagyobb elismeréssel emlékezhetünk meg arról az óriási munkáról, amit ennek a vaskos kötetnek az összeállításánál a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztálya és az összeállítással megbízott Nagyszalánczy miniszteri tanácsos Úr Óméltósága végeztek.

Az óriási anyag, amit a törvény felöl, az a sok kapcsolat, ami a törvény és az érvényben levő törvényes intézkedések között fennáll, szinte hihetetlen nagyságú feladat elé állította az utasítás tervezőit s elmondhatjuk, hogy a megoldás igen sok tekintetben sikerült.

Javasolom ezért, hogy az egyesület a minisztériumhoz intézendő felterjesztésében ennek az elismerésnek is adjon kifejezést.

Természetes azonban, hogy a végrehajtási utasítás-tervezet rendelkezéseivel nem tudunk száz százalékig egyetérteni és szép számmal vannak olyan §-ok is, amelyeknek megváltoztatását lesz kénytelen kérni az egyesület.

Amint jól méltóztatik tudni, a törvény, ami a birtokos osztály és az államhatalom között létrejött megegyezés eredménye, az előző törvényes rendelkezésekkel szemben elég súlyos terheket hárít magára az erdőgazdaságra.

A magyar erdőbirtokososztály minden számbavehető ellenzés nélkül vállalta ezeket a terhes kötelezettségeket, egyrészt azért, hogy az erdőgazdaság fejlődéséhez fűződő fontos közérdekeket megfelelően ki lehessen elégíteni, másrészt azért, mert úgy a kormányzat, mint a kormányzatnak a tárgyalásokon eljáró képviselői részéről szokásos biztosítást kapott arra nézve, hogy a végrehajtási utasítás lehetőleg meg fogja könnyíteni az átmeneti időszak alatt a törvény szigorúságából származó terheket s az államhatalom nem fog erőszakosan belenyúlni a birtokosoknak a gazdaság legfőbb céljának és a gazdaság irányításának megállapítására vonatkozó legegységibb jogába.

Sajnos a végrehajtási utasításban nem tudtuk megállapítani ennek az irányelvnek a következetes kimunkálását, hanem az igen sok helyütt a törvényen messze túlmenő korlátozásokat kíván a birtokos elé állítani. Ahelyett, hogy beérné azzal, ami a tulajdonképeni célja, hogy a törvény betartásának ellenőrzése mellett segítsége és jóakarató tanácsadója legyen a birtokosnak.

A törvény tárgyalásánál a megértés szelleme hatotta át mind a két félnek a megnyilatkozásait és kívánatos volna, hogyha ez a szellem áthatná a végrehajtási utasítást is.

Meggyőződésem az, hogy más felfogás nem szolgálja magának az erdőgazdaságnak az érdekeit sem, mert csak az olyan gazdasági ág indulhat erőteljes virágzásnak, ahol az irányító államhatalom és az intézkedéseket végrehajtó magán gazdaság teljes egyetértésbe kívánják a közös célt szolgálni.

A gazdasági élet mai gyors változásai mellett az államhatalom nem is tud a maga rendelkezéseivel olyan gyorsan simulni a gazdasági élet-

hez, mint amilyen gyors ütemben azt a minden oldalról védekezésre készített gazdaság tenni kénytelen.

Ezért a bizottság különösen az ilyen vonatkozású szakaszoknál jelentős módosításokat és sok törlést javasol.

Külön ki kell emelni a végrehajtási utasítás-tervezetnek az Országos Erdőgazdasági Tanácsra vonatkozó rendelkezéseit.

Erre vonatkozólag a tervezetbe foglalt intézkedések számottevő része nem más, mint a Tanács ügyrendjének, eljárási módjának miniszteri intézkedésekkel való szabályozása, holott ezt a teendőt a *törvény kifejezetten* a Tanács autonóm hatáskörébe utalja.

Ha vissza méltóztatnak emlékezni a törvény tárgyalására, megállapíthatja a t. Igazgatóválasztmány azt, hogy csak azért fogadta el a birtokos-osztály ezt a megoldást, mert nem sikerült a kifejezetten szakkérdések végleges elintézését *független szakbíró*ság munkakörébe utalni.

A Tanács felállításának célja az volt, hogy egy a ministeri rendelkezéstől és a kormány-befolyástól független erkölcsi testület nyilvánítson véleményt azokban a kérdésekben, amelyekben a birtokos és az állami adminisztráció álláspontja egymással ellentétesek.

Ha a rendeletben tervezett intézkedések valóra válnának, a Tanács a tervezett hivatásának egyáltalán nem tud megfelelni.

Nemesak kívánatos, de feltétlenül szükséges ezért, hogy ezek a rendelkezések megfelelően módosuljanak.

Tekintettel az anyag nagyságára, a tárgyalás menetének megkönnyítése céljából arra kérem a választmány igen tisztelt tagjait, hogy csak azokhoz a §-okhoz méltóztassanak hozzászólni, amelyekben a bizottság javaslatán túlmenő módosítást méltóztatnak kívánni, vagy ahol a bizottság javaslatát nem méltóztatnak megfelelőnek találni.

Tekintettel arra, hogy a hosszú időt igénylő végrehajtási utasításon kívül még néhány egyéb elintézésre váró tárgyunk is van, felkérem az ügyvezető Urat, hogy elsősorban ezeket szíveskedjék előterjeszteni.

Ügyvezető bemutatja Miskolc polgármesterének az elnökséghez intézett levelét, amelyben felkéri az egyesületet, hogy nyári közgyűlését az augusztus 1—8-ig terjedő időben rendezendő „Miskolci hét” keretén belül tartsa meg. A közgyűlés programjára és az egyesület egyéb kívánságaira vonatkozólag részletes tájékoztatást kér.

Javasolja, hogy a választmány fogadja el köszönettel a meghívást és bízza meg az elnökséget a szükséges intézkedések megtételére.

Az igazgatóválasztmány egyhangúlag ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető jelenti, hogy az évvégi zárszámadás 15.324 pengő 97 fillér hiányt tüntet fel. Ennek fedezésére szolgálhatna az alaptőke 14.237 pengő 41 fillér összeggel, úgy hogy átkönyvelés esetén mindössze egy 1087 pengő 56 fillérnyi túlkiadás jelentkezne. A bevételekhez nincsen azonban hozzászámítva az a hányad, ami az igazolvány-akciónak az eredményéből az egyesületet illeti. Ennek a hányadnak a betudásával a fent kimutatott hiány valószínűleg teljes egészében fedezetet nyer ugyan, de szükségesnek tartja, hogy egy sajnálatos körülményre hangsúlyozottan rámutasson. *Az alapító tagsági pótdíjaknál a pénztárkönyv adatai szerint 5957 pengő 44 fillér, a rendes tagsági díjakból pedig 45.262 pengő 59 fillér, összesen tehát 51.255 pengő 03 fillér hátralék áll fenn.* Miután véleménye szerint nincs rá kilátás, hogy ezt a nagyon jelentős összeget teljes egészében be lehessen hajtani, felhatalmazást kér arra, hogy az Erdészeti Lapokban egy felszólítás keretében is közzétehesse a hátralékosok névsorát az 1935. év végéig esedékes tagdíjhátralékok kimutatásával és javasolja, hogy mindazok, akik hátralékukat f. év. december hó 31-ig teljes egészében kifizették, 20%-os engedményben részesüljenek.

Báró Prónay György: Helyesli a javaslat első részét, a hátralékosok névsorának leközlését, a leghatározottabban ellenzi azonban a hátralékosok részére bármilyen kedvezmény nyújtását, mert ennek csak további súlyos következményei lennének. A rendesen fizető tagok joggal tehetnek szemrehányást, miért kerülnek kötelességük teljesítése alapján hátrányba és a jövőben senki sem fizetné rendesen a tagdíját, abban a reményben, hogy így 20%-os engedményhez jut.

Javasolja, hogy egy évi tagdíjhátralék után a lap küldése beszüntendő. Célszerűnek tartaná, ha minden lapszamból 100—150 példánnyal több nyomatnék, hogy azok, akik tagdíjukat közben rendezik, a hiányzó számokat pótlólag megkaphassák.

Ügyvezető: nem tartja fölös példányszámok nyomását célravezetőnek, részben, mert ez havi 200—300 pengő túlkiadást jelentene, másodsorban, mert a fölös lappéldány tárolása külön helyiséget igényelne.

Felmerülhet az a kérdés is, hogy a nemfizető tagokkal szemben az egyesület esetleg bírói úton érvényesítse jogait, de akkor viszont kétélű fegyver a lap beszüntetése, mert hiszen azt minden tag az előfizetési díj fejében kapja. Ezért a múltban csak azoknál a tagoknál szüntették be a lap küldését, akik ezt, arra való hivatkozással, hogy hátralékukat leróni nem tudják, maguk kérték, vagy olyan esetben, amikor semmi kilátás nem volt arra, hogy a hátralék behajtható legyen. Birtokosoknál és uradalmaknál, ahol a mulasztást nem lehetett szándékosnak feltételezni, ettől a rendszabálytól eltekintett az egyesület.

Elnök: nem ajánlja a lap beszüntetését, mert akkor a nem fizető tagokkal szemben nézete szerint nehezebb lesz bírói úton eljárni.

báró Prónay György: miután eddig még egy tagdíj-pere sem volt az egyesületnek, a per mikénti lefolyásáról csak teoretikus értelemben lehet beszélni. Javasolja az alapszabálynak olyan értelemben való módosítását, hogy egy évi tagdíjhátralék után a lap beküldése beszüntetendő. Ez peres eljárás esetén is teljes biztonságot nyújt az egyesületnek.

Ügyvezető: Az alapszabály módosítása ügyében csak a közgyűlés határozhat. Hasonló irányú régebbi tervezettel kapcsolatban a belügy-minisztérium már figyelmeztette az egyesületet, hogy miután alapszabályai igen régi keletűek, egy esetleges módosítással kapcsolatban az alapszabályok teljes átdolgozását fogják kívánni, hogy azok közé bizonyos újabb törvényes kikötések is felvehetők legyenek. Egyelőre azonban arról lenne szó, hogy az egyesület hozzájusson valami módon az öt megillető bevételekhez. Tavaly megpróbálta privát levélben felhívni a hátralékosokat kötelességeik teljesítésére, ennek az akciónak az anyagi eredménye nem volt valami kielégítő, viszont a figyelmeztetést sokan rossznéven vették.

Javasolja tehát, hogy a lapban való közzétételen kívül, minden hátralékosnak a törvényes következményekre való utalással hivatalos felszólítás is küldésék, bár valószínűnek tartja, hogy ennek számos kilépés lesz az eredménye.

báró Prónay György: helyesli ügyvezető indítványát, nézete szerint a nem fizető tagok kilépése egyáltalán nem jelent veszélyt az egyesületre, mert nemesak, hogy a bevételek nem esökkennek ennek következtében, hanem a kevesebb lappéldány révén még bizonyos megtakarításra is lehet számítani.

Véssey Mihály: reméli, hogy a hátralékosok névsorának a lapban való közzététele is sokban hozzá fog járulni ahhoz, hogy a jószándékú tagokat kötelességük teljesítésére ösztönözze.

Ügyvezető: úgy gondolja a lapban közzé teendő felhívást megszövegezni, hogy azoknak a tagoknak, akik a jövőben egy évi tagdíjukkal hátralékba kerülnek, a lap küldését az egyesület beszünteti és a beszüntet-

tés időtartamára a lap küldését pótlólag történő tagdíj-fizetés ellenében sem igényelheti senki.

Az igazgatóválasztmány egyhangúlag ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető: Bemutatja az „Erdélyi Gazda“ című folyóirat szerkesztőségének átiratát, amelyben az Erdészeti Lapok csereképpen való küldését kéri. Javasolja a kérelem teljesítését.

Igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja gróf Széchenyi János felvételi kérelmét, ajánlja Zügn Nándor.

Az igazgatóválasztmány gróf Széchenyi Jánost egyhangúlag az egyesület tagjai közé iktatja.

Elnök: Megnyitja a vitát az erdőtörvény végrehajtási utasításainak tervezett módosítása felett.

Az igazgatóválasztmány folytatólagos üléseken és beható megvitatás után a hivatalos tervezetnek alábbi szakaszaihoz javasolt módosításokat:

2., 3., 4., 5., 7., 13., 15., 18., 20., 23., 24., 25., 26., 27., 29., 31., 32., 33., 36., 37., 38., 40., 41., 43., 45., 46., 47., 48., 54., 56., 57., 58., 59., 61., 62., 63., 67., 69., 70., 71., 72., 74., 76., 78., 79., 80., 82., 83., 86., 87., 88., 89., 91., 92., 94., 97., 99., 101., 102., 103., 105., 106., 108., 109., 111., 112., 113., 115., 118., 119., 120., 126., 127., 128., 129., 134., 146., 152., 157., 162., 171., 176., 185., 192., 194., 196., 197., 198., 199., 200., 202., 203., 205., 209., 212., 213., 214., 215., 217., 218., 219., 221., 222., 223., 227., 231., 243., 277., 278., 282., 288., 290., 291., 292., 293., 294., 297., 298., 303., 304., 305., 307., 308., 311., 329., 341., 363., 370., 375., 376., 420., 425., 432., 443., 447., 453., 469., 474., 481., 486., 503., 508., 515., 516., 517., 522., 523., 524., 533., 550., 569., 573., 574., 575., 576., 578., 579. §-ok.

Elnök: Április hó 25-én déli 13 óra 40 perckor a vitát berekeszti és a munkában résztvevő választmányi tagoknak újból legmelegebb köszönetét fejezve ki, az ülést bezárja.

Kmf.

Jegyzőkönyv

felvétellett az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1936. évi május hó 8-án délelőtt 10 órakor tartott ülésén.

Jelen voltak: báró Waldbott Kelemen elnök, Térfi Béla és ifj. gróf Teleki József alelnökök, Biró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő, dr. Ajtay Sándor, báró Biedermann Imre, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, Huszár Tibor, Kovács Gábor, Nagyszalánczy, Brunó, Orosz Antal, Osztróluetzky Miklós, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, báró Prónay György, Rimpler Pál, Takács Zsigmond, Urbánfy Ignác, Véssey Mihály választmányi tagok és Mayer Zoltán segédtitkár, mint jegyző.

Báró Waldbott Kelemen: Üdvözlöm a megjelent urakat és az igazgató-választmánynak a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy az ülés határideje a választmányi tag urakkal írásban idejében közölve lett.

Távolmaradásukat kimentették: gróf Festetics Kristóf, gróf Károlyi Gyula, gróf Keglevich Gyula, Lány Géza, gróf Mailáth György, Matusovits Péter, Mihalovich Sándor, Molesány Gábor, hereg Montenuovo Nándor, Róth Gyula, Schenkengel László, Walla Ferenc választmányi tag urak. A jegyzőkönyv hitelesítésére Orosz Antal és Osztróluetzky Miklós választmányi tag urakat kérem fel.

A mai ülés összehívására az okot az szolgáltatta, hogy az árvédelmi intézkedések előzetes letárgyalása céljából kiküldött bizottság előkészítő munkáját e hó 6-án az esteli órákban befejezte s a bizottság jelentését most már a választmányi tag urak elé hozhatja.

Tekintettel arra, hogy a bizottsági ülés befejezése és a mai választmányi ülés között mindössze egy nap állott rendelkezésre, az egyesület vezetősége nem volt abban a helyzetben, hogy a bizottsági jelentést a választmányi tag uraknak a választmányi ülést megelőzőleg szétküldhesse.

Gondoskodtam azonban arról, hogy a bizottság jelentése megfelelő számban sokszorosítva rendelkezésre álljon már most a választmányi tag uraknak.

Magához a kérdéshez két írásbeli javaslat érkezett be és pedig az egyik Rimler erdőigazgató úr Ömértóságától, a másik a hivatalos előadói javaslat az egyesület ügyvezetőjétől.

Nem tartottam szükségesnek mind a két javaslatot teljes szövegével besokszorosíttatni, mert a szerv működésére vonatkozó részben a két javaslat között lényegbeli eltérés nincs.

A Rimler erdőigazgató úr javaslatának a szerv mellőzésére, az igazolvány szétosztás lebonyolításának az egyesülettől való átvételére és az intéző bizottság hatáskörének módosítására vonatkozó részét pedig a bizottság nem találta elfogadhatónak.

Mindazonáltal módját fogom ejteni annak, hogy a javaslatnak ezeket a részeit is teljes egészében megismerhesse a választmány, már csak azért is, hogy a választmányi tag urak a tényleges helyzetről tiszta képet kapjanak.

Tekintettel arra, hogy az erdőgazdaság érdekeit ezek a kérdések csak másodsorban érintik, tisztelettel javasolom, hogy előbb a bizottsági jelentést méltóztassék tárgyalás alá venni s majd aztán térünk át Rimler erdőigazgató úr javaslatának kérdéses tételeire.

Felkérem az Ügyvezető Urat, hogy a bizottsági jelentést ismertetni sziveskedjék.

Ügyvezető: Néhány szóval vázolja a bizottság munkáját és felkéri a segédtitkárt a jelentés általános részének felolvasására.

Rimler Pál: Részletesen megokolt indítványt terjeszt elő, melynek tartalmát alábbiakban összegezi: „Kérem az igen tisztelt igazgató-választmányt méltóztassék kimondani:

1. a szállítási igazolvány rendszernek a legteljesebb egyenlő elbánás elve mellett való további fenntartását azzal,

hogy a szállítási igazolványok kiadása és ezzel kapcsolatos összes vonatkozások az Országos Erdészeti Egyesülettől szétválasztandók. Indítványozom, méltóztassék felterjesztést tenni a Földművelésügyi Miniszter Úr Öccellenciájához, hogy az igazolvány-kirendeltség funkcióját a Földművelésügyi Minisztériumban e célból felállítandó osztályra ruházza;

2. a kedvezményes vasúti fuvarlevél-akció továbbra is az Országos Erdészeti Egyesületnél hagyassék meg;

3. a tüzfaimportot kellő szabályozással továbbra is egy kézre ruháztassék;

4. abban a kérdésben, hogy mindezekon felül létesíttessék-e még egy olyan külön szerv, amely az erdőbirtokos osztály által neki önként felajánlott tüzfát felvásárolni legyen köteles, valamint az esetre is, ha az igazolvány-kirendeltségnek az Egyesülettől való szétválasztására vonatkozó kérésemet elfogadni nem méltóztatnak, ebben a vonatkozásban is az igen tisztelt igazgató-választmány egy rendkívüli közgyűlés sürgős összehívását és ezen kérdésnek a közgyűlés által való eldöntését kívánja.“

Elnök: Megállapítja, hogy Rimler Pál indítványának első három pontja a javaslat egyes részleteivel foglalkozik, csupán a negyedik pont jelent általánosságban való állásfoglalást. Javasolja, hogy a választmány legelőször az utóbbi indítvány felett döntsön.

Báró Biedermann Imre: Ellenzi a közgyűlés összehívását részben azért, mert a választmány az egyesület bizalmából van a helyén és alapszabályszerűen is kötelessége az eléje terjesztett ügyben dönteni. Ez természetesen nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy egy esetleg szabályszerűen összehívott közgyűlés is foglalkozzon a dologgal. Egyedül a szállítási igazolványokkal szabályozni a piacot nem lehet, mert ez távolról sem akadályozná meg, hogy a megszoruló erdőbirtokos oleosóbban ne adja el a fáját. Nézete szerint tehát az egész rendszer további fenntartására van szükség és javasolja, hogy a választmány Rimler Pál indítványának 4. pontja felett térjen napirendre.

Ügyvezető: Rámutat arra, hogy az árvédelmi szerv dolga szorosan összefügg az előleg-kérdéssel is. Minden árueikk csak addig hitelképes, ameddig megfelelő vevőkörre számíthat. A hitelnyújtás 90%-ban az erdőn lévő készletekre vonatkozik, amiket a piacig igen jelentős szállítási költségek terhelnek. Ha a vasútra hozott fa eladási ára fixirozva nincs, akkor az erdőn lévő fának az értéke is labilis és akkor meg fog ismétlődni az a helyzet, hogy kapott ugyan a birtokos előleget, de olyan feltételek mellett, amelyek az erdőgazdaság rentabilitását a semmivel tették egyenlővé. Ha a hitelnyújtásnak előfeltétele 15—20% bizományi jutalék, 8% kamat és 8% folyósítási jutalék, akkor nem lehet esodálni, hogy ilyen, a gazdálkodást lehetetlenné tévő körülmények ellen az erdőbirtokosok érdekvétele teljes erejéből védekeznek. A kötött forgalom bevezetésével és a felvásárló szerv beállításával a tűzifa hitelképes lett, az erdőgazdaság pedig visszanyerte termelőképességét. Szükséges tehát a hitelnyújtás szempontjából is, hogy legyen egy intézmény, amely a tűzifa átvételi árát biztosítja és a szükséges előlegeket megállapított feltételek mellett folyósítani tudja.

Osztrólczy Miklós: Csatlakozik Biedermann báró indítványához. Szerinte az árvédelmi szerv a jelenlegi gazdasági viszonyok mellett semmiképpen sem mellőzhető, de nem mellőzhető az sem, hogy ebben a kérdésben a választmány állást foglaljon, annál kevésbé, mert az idő már nagyon előre haladt és az új termelés értékesítéséig a jelenlegi rendszeren javasolt módosításoknak is életbe kell lépniök.

Elnök: Az általános részre vonatkozó vitát lezárja és szintén felhívja a választmány figyelmét a kérdés rendkívüli sürgősségére, mert a kormány a nyári szünet alatt nem foglalkozhatik a dologgal, szeptemberben pedig már késő lenne érdemleges vitát kezdeni felőle. Szavazásra teszi fel a kérdést Rimler, illetőleg báró Biedermann és Osztrólczy indítványa felett.

A választmány nagy szótöbbséggel az utóbbi indítványt teszi magáévá. Kimondja a külön árvédelmi szerv további fenntartásának szükségességét és a rendkívüli közgyűlés összehívásának mellőzését.

Segédtitkár: Olvassa az előadói javaslat szövegét, melynek első és második fejezetéhez a választmány néhány kisebb jelentőségű módosítást határoz el.

Rimler Pál: A szállítási igazolványra vonatkozó fejezetnél hivatkozik javaslatának első pontjára, és kéri a kirendeltségnek az egyesülettől való teljes függetlenítését. A jelenlegi rendszer mellett az általa képviselt ügyek a multban nem részesültek tárgyilagos elbírálásban és nem volt módja, hogy a tapasztalt bántó eljárással szemben az egyesületen, mint független testületen keresztül orvoslást keressen. Az erdőbirtokosok szempontjából sokkal megnyugtatóbbnak tartja, ha a kirendeltség ügyeinek vezetése közvetlenül és teljesen a minisztérium hatáskörébe tartozna.

Ügyvezető: Az egész kérdésre vonatkozólag részletes felvilágosítást ad. Minden egyes panasz vagy kérés, ami az egyesülethez befutott, az igazgató-választmány elé került a multban és a jelenben is, amely azt

letárgyalja és határozata alapján felterjeszté meg a minisztériumhoz. Az egyesület és a kirendeltség között egyetlen kapcsolat van: az ügyvezető személye. A tisztviselői kart közvetlenül a minisztérium alkalmazza, s javadalmazásukat is a minisztérium állapítja meg. A személyzettel a minisztérium tetszése szerint rendelkezik és azokat, akikre ott van szükség, esetenként vagy egyéb szolgálatra rendelték át. Így legutóbb az alföldfásítási akcióhoz a kirendeltség tagjai közül vezényelték ki a fiatalabb erdőmérnökök nagyrészét. Vannak azonban közöttük olyanok is, akik koruknál fogva állami alkalmaztatás szempontjából nem jöhetnek számításba, ezek részére az egyetlen kenyérkereseti lehetőség a kirendeltségnél nyert munka.

Szükségesnek látja azonban, hogy az ő személyét illető részleteket is kellőképpen megvilágíthassa, mert az indítvány bizonyos vonatkozásokban anyagilag őt igen súlyosan érinti. Az egyesület vezetését annak idején havi 400 pengő tiszteletdíj ellenében vállalta. Volt több elhelyezkedési lehetősége is, de remélte, sikerül az egyesületet újból életképesé tennie és ennek keretén belül a maga megélhetését is biztosítani, mert 27 évi szolgálata után erősen lecsökkentett nyugdíja arra nem elegendő. Amikor a tűzifaforgalom rendezésével kapcsolatban az első szabályozások életbeléptek, ezeknek révén biztosított az egyesület neki annyi javadalmazást, amennyit ezeknek az akcióknak keretén belül bármelyik erdőmérnök kapott. Minthogy így elérte a 600 pengőt, 1932. április óta az egyesület részéről a neki kijáró összegnek csak 50%-át vette fel. A rákövetkező esztendőben létesült a Fagazdasági Tanács, amelynek ügyvezetését ugyancsak teljesen díjazás nélkül elvállalta, miután erre senki kapható nem volt. Ez a munkakör azonban azt a lehetőséget jelentette az Egyesület számára, hogy a Fagazdasági Tanács költségvetésébe ma az ügyvezetői teendők ellátása címén beállított összeget teljes egészében az egyesület kapta meg. Amióta őt az álláshalmozás vádja érte, azóta nem vállalja ezt a szerepet, ami az egyesületnek évi 1500 pengő veszteséget jelentett.

Hogy a kirendeltség az egyesülethez kerüljön, azt éppen a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztálya verekedte ki a pénzügyminiszterumnél, mert csak így volt lehetséges, hogy a tiszta jövedelem 30%-át az egyesület kaphassa meg. Ezért az egyesület nagy hálaival tartozik a földművelésügyi kormányzatnak. A kirendeltség fennállása óta, amely számára lényeges és nem könnyű munkatöbbletet jelentett, egy fillérrel sem emelkedett javadalmazása, a különbség mindösze az, hogy jövedemének azt a részét, ami azelőtt a különböző akciók terhén volt, ma a kirendeltségtől kapja. De személye és eddigi munkája iránti méltánytalanságnak érzi, hogy azt a munkakört kívánják egyes választmányi tagok elvenni tőle, amit úgyszólván 24 óra alatt a semmiből és minden anyagi segítség nélkül kellett megteremtenie és amellyel kapcsolatban, meggyőződése szerint, legjobban tudta szolgálni az egyesületbe tömörült erdőbirtokosság érdekeit.

De veszélyezteteti Rimler erdőigazgató úr javaslata a kirendeltségnél alkalmazott kollégák szerény egzisztenciáját is. A kirendeltség fenntartása tudniillik nincs benne az állami költségvetésben és ez az egyetlen biztosítéka annak, hogy a jelenlegi apparátussal és javadalmazással dolgozhassék. Az alföld-fásításnál a nőtlen erdőmérnökök havi fizetése 156 pengő, amelyből az utazási költségeiket is fedezniük kell. A kirendeltségnél a nőtlen tisztviselők 150, nősek 200 pengőt kapnak, amit nem terhel utiköltség, tehát a létminimumot számukra biztosítja. Ennek ellenében azonban reggel 8 órától sokszor éjjel 11 óráig tartó munkát kötelesek végezni. Ez is egyik indoka volt annak, hogy az összes érdekeltek az egyesületnél kívánták elhelyezni a kirendeltséget, mert azok a számviteli és egyéb előírások, amelyek az állami adminisztrációt megnehezítik, ilyen

formán elkerülhetőkké váltak és ma az a helyzet, hogy minden befutó igénylés, amely rendben van, rögtön elintéztést nyer és még aznap az igazolvány póstára is kerül.

Amikor a magyar fabehozatali intézetet létesítették, amelyet a kormányzat a saját hatáskörében akart felállítani, az összes fakereskedelmi szakcsoportok elkeseredett küzdelmet folytattak azért, hogy ennek az intézetnek, mint részvénytársaságnak a vezetősége az ő kezükbe kerüljön. Így is történt, pedig ott a behozatali engedélyek kiadása egyénenkénti elbírálás alapján történik, míg a tűzifa-kirendeltségnél a szállítási igazolványokat a minisztérium által rendeletben megállapított egységes %-os arány szerint adják ki. Amikor az erre vonatkozó miniszteri rendelet a kirendeltséghez leérkezik, az összes készletbejelentők azonnal írásbeli értesítést kapnak, tehát bejelentett készlete alapján mindenki mindenkor pontosan tudhatja, mennyi szállítási igazolványra van igénye és soha elő nem fordult, hogy valaki 100%-ig ne kapott volna meg mindent, ami őt megillette.

A szállítási igazolványokat a fuvarlevelektől elválasztani nem lehet, mert az igazolványok díjtételét csak egyféleképpen lehet megállapítani és minden ilyen szempontból életbeléptetett eltérés kifejezetten vámjellegű, ami súlyos külkereskedelmi komplikációkra vezetne. Ma a belföldi fa azt a kedvezményt élvezti, hogy ingyen kapja a szállítási igazolványokhoz a fuvarlevelet, de ha elkülöntjük őket egymástól, akkor ez az előny a magyar tűzifánál elesik és az egyesület is elesik a mostani rendszer mellett neki biztosított körülbelül 23.000 pengő évi jövedelemtől és a jelenlegi keretek között, — 6 éves folyóirattal — semmiképpen sem maradhat fenn.

Ettől eltekintve az egyesületnek mint érdekeltiségnek éppen azáltal nyílik 100%-os betekintési lehetősége az akció menetébe, hogy az egyesület ügyvezetője mindenkor és minden kérdésben a legközelebből tud felvilágosítást adni a kirendeltség dolgairól is. A maga részéről az egyesületre nézve lealázónak találná, ha most olyan értelmű felterjesztéssel fordulna a kormányhoz, hogy vegye el tőle annak a nagyjelentőségű gazdasági munkakörnek az irányítását, amellyel, mint leghivatottabb szervét a magyar erdőgazdaságnak a kormányzat bizta meg. Úgy érzi, hogy erre sem a kirendeltség eddigi működése, sem az ő személye okot nem szolgáltatott. A fakereskedői érdekképviseltek részéről nem egy ízben kapott elismerést, hogy milyen gyorsan és tárgyilagosan bonyolítja le a kirendeltség a hozzája került ügyeket.

A minisztérium részéről az ellenőrzés pedig olyan mérvű, hogy az erdészeti számviteli csoport főnöke minden délután itt ül és egyetlen tétel sem lesz sem a kirendeltség, sem az egyesület könyveibe bevezetve anélkül, hogy felül ne vizsgálná. Ezenfelül 11 hónap óta egy, a minisztérium részéről elrendelt külön ellenőrzés is folyik, melyet Fülöp főszámtanácsos úr végez, aki évekre visszamenőleg minden aktát megvizsgál. Arra kéri az igazgató-választmányt, ne kényszerítsék őt, hogy a tárggyal kapcsolatban még több, nagyon kellemetlen körülményre is rámutasson, hanem Rimler erdőigazgató úr indítványa felett, mint az egyesület léte és az ügyvezető személye elleni támadás felett, térjen napirendre.

Báró Prónay György: Rimler erdőigazgató úr indítványából csak azt a következtetést tudta levonni, hogy abban tárgyi dolgok személyi motívumokkal vannak összekeverve, amit igen sajnálatosnak tart. Az egyesületnek eminens érdeke, hogy tárgyalásainál személyi differenciák szóhoz se juthassanak és azért nagyon kéri annak a bizottságnak az elnökét, amely a múltban felmerült ellentétek elsimítására alakult meg, hogy a vizsgálatát mielőbb befejezve, az egyesületet a zavartalan munka útjára vezesse vissza. Kötelességének érzi azonban kijelenteni, függetlenül ettől.

hogy Biró Zoltán érdemeit az egyesülettel, a választmánnyal, az erdőbirtokosság egytemével szemben a legteljesebb elismerés és őszinte hála illeti meg. Nagyon örülhetnének egyéb érdekképviselők, ha ügyes-bajos dolguk vezetése olyan szakavatott, önzetlen és erős kezekben lenne, mint az Országos Erdészeti Egyesületé. Nem tudja elgondolni, hogyha konkrét panaszok futnak be a kirendeltség munkájára vonatkozólag, azokra orvoslást ne lehessen találni. Ez egy részletkérdés, amelynél csak az eljárás módját kell megállapítani. A lényeg azonban az, hogy a jelenlegi szervezetnek az egyesület érdekében is meg kell maradnia, mert hiszen a mult választmányi ülésen került nyilvánosságra, hogy a tagok áldozatkészségére és kötelességteljesítésére milyen kevésbé lehet építeni. Aki tehát a kirendeltségeket akarja elvenni az egyesülettől, az az egyesület romlását propagálja. Ettől eltekintve a birtokos-érdekeket is a jelenleg érvényben lévő konstrukció mellett látja biztosítottak és Rimler erdőigazgató úr javaslatának elvetését kéri.

Báró Biedermann Imre: Mindenben csatlakozik báró Prónay György indítványához. Mint az intéző bizottság tagja illetékesnek érzi magát annak a kijelentésére, hogy a kirendeltség munkáját más szervezetben el sem tudja gondolni. Az adminisztráció olyan nehézkes és bonyolult lenne, hogy a kívánt cél aligha volna elérhető.

Elnök: Felvilágosítással kíván szolgálni Rimler erdőigazgató úrnak a kirendeltségnek az egyesülettől való függetlenségére vonatkozólag. Az egyesület mindösze a helyiségeit bocsátotta a kirendeltség rendelkezésére, amelyért megfelelő és az egyesület mai anyagi viszonyai között egyébként igen súlyosan latbaeső ellenszolgáltatást kap. A kirendeltség csak egyszerű adminisztrációs szerve a minisztériumnak, amely szigorúan a vett rendeletek értelmében jár el.

Gróf Esterházy Móric: Erdemben nem akar a vitához hozzászólni, mert nincs kellően tájékozva egyes részleteket illetően. Kívánatosnak tartja azonban, hogy a mult évben felmerült ellentétek elsimítására megalkotott bizottság munkáját minél előbb befejezze és hogy a jövőre vonatkozólag nagyobb mértékben legyen meg a lehetősége egyes konkrét panaszok orvoslásának.

Elnök: Elrendeli a szavazást Rimler, illetőleg báró Prónay indítványa felett.

Az igazgató-választmány három szavazattal szemben az összes szavazatokkal báró Prónay indítványát teszi magáévá.

Ügyvezető: A konkrét panaszok orvoslására vonatkozó eddigi eljárást ismerteti. Kifejezett kihágás esetében a bíróság illetékes ítélni. Elsőfokon a rendőrség mint kihágási büntető bróság, másodfokon a minisztériumok kebelében alakított kihágási tanács. Kisebb jelentőségű visszaéléseknél az intéző bizottság saját hatáskörében is élhet megtorlással, a szállítási igazolványok kiadásának legfeljebb három hónapra való megvonásával. Nem tartja célszerűnek, hogy ezekben a kérdésekben is fellebbezésnek legyen helye, mert a büntetés érvényesítése a jogerőre emelkedés idejéig a legtöbb esetben illuzóriussá válik. Az a kifogás, hogy a kirendeltség tisztviselői képviselik a minisztériumot a kihágási tárgyalásoknál, nézete szerint nem lehet sérelmes senkire, mert nyilvánvaló, hogy amennyiben az illetékes m. kir. erdőfelügyelő nyerne ilyen megbízatást ezzel, a szükséges felvilágosításokért annak is csak a kirendeltséghez kellene fordulnia. A maga részéről azonban nem ellenzi, hogy olyan értelmű felterjesztés tétessék a minisztériumhoz, hogy a jövőben a vádhatóságot a m. kir. erdőfelügyelő képviselje.

Gróf Esterházy Móric: Kívánatosnak tartaná, hogy minden esetben idézzék meg a feleket és a vádat velük írásban is közöljék.

Elnök: Feltétlenül érvényesítendőnek tartja gróf Esterházy Móric álláspontját, mert megnyugtatólag fog majd hatni a közvéleményre.

Az igazgató-választmány úgy határoz, hogy a harmadik fejezet általános részében pótlásként a következő szöveget iktatja be: „A kirendeltség minden intézkedése ellen a Földművelésügyi Minisztériumhoz lehet panasszal élni. Hasonlóképpen panasz emelhető az intéző bizottság határozatai ellen is, kivéve azokat, amelyben az érvényes kormányrendeletek alapján a szállítási igazolványok megvonását kell megtorló intézkedés gyanánt alkalmazni.“

Rimler Pál: Kéri a saját szükségletek fedezésére szánt tüzfiamennyiség különleges elbánását arra az esetre is kiterjeszteni, ha a telep több birtokos részvénytársaságszerű egyesületének a tulajdonát képezi.

Ügyvezető: Hangsúlyozza, hogy az egyesület már a múltban is támogatta a Rimler erdőigazgató úr által ezirányban előterjesztett kérelmét, de a minisztérium bizonyos fakeskedői részről bekövetkező visszaélésre való tekintettel a kérés teljesítése elől elzárkózott. Javasolja, hogy ezt a kérdést a választmány megfelelő fogalmazásban, amely a visszaélés lehetőségét kizárja, újból pártolónan terjessze a Miniszter úr elé.

Az igazgató-választmány úgy határoz, hogy: „a saját néven bejegyzett részvénytársasággal egyenlőnek kell tekinteni az alapító birtokosokra nézve az általuk saját fájuk értékesítése céljából létesített vállalat által fenntartott kicsinyben való eladásra berendezett olyan raktárakat is, amelyekre vonatkozólag az alapítók megfelelően igazolják, hogy a részvénytöbbség a rendelet kiadásának idejéig is az ő kezükben volt.“

Néhány kisebb jelentőségű módosítás után *elnök* a vitát lezárja és az előadói javaslatot a megállapított módosításokkal, illetőleg pótlásokkal elfogadottnak nyilvánítja.

Ügyvezető: Ismerteti a földművelésügyi miniszter úrnak az erdőéri szakvizsgák ügyében kiadott 30.387/1936. II—1. F. M. számú rendeletét. Ennek értelmében a Földművelésügyi Miniszter úr a korábban szerzett jogra való méltányos figyelemmel megengedi, hogy olyan jelentkezők, akik a múlt évben megtartott erdőéri szakvizsga letételére a kötelező gyakorlati szolgálat hiánya miatt még nem jelenhettek, illetőleg a vizsgát sikerrel letenni nem tudták, hivatalosan és utoljára mégegyszer vizsgára jelentkezheszenek. Nem bocsátható azonban szakvizsgára az, aki az 1935-ben megtartott vizsgán eddigi gyakorlati szolgálata figyelembevételével jelentkezhetett volna, de ezt elmulasztotta, valamint azok sem, akiknek még csak egy évi gyakorlati szolgálatuk van. Vizsont vizsgát tehetnek mindazok a jelentkezők, akik az idézett rendeletben megjelölt vizsg napjáig 3 vagy legalább 2 évi gyakorlati szolgálatot tudnak felmutatni.

Dr. Ajtai Sándor: Részletesen tájékoztatja a választmányt azokról a statisztikai adatokról, amelyeket a minisztérium az erdőéri szakvizsga letétele szempontjából számbajelölhető erdőaltisztekről állított össze. Hangsúlyozza, hogy ha kizárják a vizsga letételének lehetőségéből a mindössze 1 évi gyakorlati szolgálattal rendelkező fiatal jelölteket, akiknek módjukban van más pályára menni, vagy felvételüket az alerdész-iskolába kérni, valamint azokat az idősebb szolgálatban álló erdőőröket, akik 1935-ig sem jelentkeztek vizsgára, még mindig 188 embert kell szakvizsgára bocsátani. Ez a szám a tényleges évi utánpótlásnál négyeszeres, az összes erdőterületet számbavéve pedig hétszeres nagyobb annál a számnál, amennyi a mai viszonyok között elhelyezkedésre számíthat. Minthogy nem lehet figyelmen kívül hagyni a szakiskolát végzett kategória jogos kívánságait sem és miután a rendelet szerzett jogokat nem sért, kéri annak tudomásulvételét.

Az igazgató-választmány Véssey Mihály, Nagyszalánczy Brunó és ügyvezető hozzászólása után, amelynek során megállapítást nyert, hogy a

törvény 309. szakasza értelmében a már alkalmazásban álló, de szakvizsgát nem tett erdőőrök állását veszély nem fenyegeti, a Földművelésügyi Miniszter úr leiratát köszönettel tudomásul veszi.

Ügyvezető: Engedélyt kér a választmánytól, hogy Budapest székesfőváros polgármestere által megküldött és a hősi halottak sírjának gondozása céljából kibocsájtott gyűjtőívre az egyesület 10 pengő hozzájárulást jegyezhesen.

A választmány a javaslat értelmében határoz.

Több tárgy nem lévén, *elnök* az ülést bezárja.

Írói tiszteletdíjak! Az Országos Erdészeti Egyesület az Erdészeti Lapokban megjelenő tanulmányokért írói tiszteletdíjat fizet. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64.— pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32.— pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt.

A külföldi szaklapokkal létesített csereviszonyra való tekintettel kérjük igen tisztelt munkatársainkat, hogy tanulmányukkal egyidejűleg mindenkor egy **rövid magyar nyelvű kivonatot** is szíveskedjenek beküldeni, amelynek terjedelme a teljes magyar szövegnek kb. 3%-a lehet és a szerző által legmegfelelőbbnek tartott összefoglalást tartalmazza.

Az „Erdészeti Lapok“ szerkesztősége.